

Viscovich.
Ad porcem odr...

Viscomich

A D P A C E M
O D E .
D I C A T A :
C E L S I S S I M O P R I N C I P I
M I C H A E L I
P O N I A T O V I O

ARCHI-EPISCOPO GNESNENSI, REGNI PO-
LONIÆ, & MAGNI DUCATUS LITHUANIÆ

P R I M A T I.
&c. &c.

XVIII. 2. 1022

O D E

O ! quæ dierum candida ferico
Nes fila, veri mater, & arduæ
Pax chara virtutis, tuosque
Imperio regis æqua certo,

Nunc ara ubi , & thus ? Gallia viribus ,
Suoque sese milite conficit ;
Temone ceu navis revulso
Præcipiti peritura cursu.

Proh quanta vanas funera adoreas ,
Luctusque stipant ! oppida sanguine
Campique tinguntur ; stupetque
Mors rabidi monumenta belli.

Fortuna vivis sæva tragædiis
Gaudet profanum claudere sæculum ,

(X + X)

Ut grande venturo theatrum
Sit scelerum, mutuæque cladi.

Damnosa quid non seditionibus,
Dirisque volvunt tempora præliis?
Cum scena mutatur per orbem,
Sceptra vorant, proceresque & imos.

In rebus, eheu! quid trepidis agam?
Quocunque duces, te sequar, & meo.
Parvoque contentus sub alma
Vivere, amem, moriarque Lege.

Franciscus Dolci de Viscovich.

